

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 6ης Οκτωβρίου 2015*

«Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Γεωργία — Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 — Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων — Καταχώριση της ονομασίας “Edam Holland” — Παραγωγοί που χρησιμοποιούν την ονομασία “edam” — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος»

Στην υπόθεση C-517/14 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 14 Νοεμβρίου 2014,

Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V., με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους M. Loschelder και V. Schoene, Rechtsanwälte,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους B. Schima, J. Guillem Carrau και G. von Rintelen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τις B. Koorman και M. Bulterman,

η **Nederlandse Zuivelorganisatie**, με έδρα το Zoetermeer (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους P. van Ginneken και G. Béquet, advocaten,

παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, J. L. da Cruz Vilaça και K. Λυκούργο (εισηγητή), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: A. Calot Escobar

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, κατά το άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με την αίτησή της αναίρεσεως, η Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse κατά Επιτροπής (T-112/11, EU:T:2014:752, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 1121/2010 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2010, για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Edam Holland (ΠΓΕ)] (ΕΕ L 317, σ. 14, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΚ) 510/2006

- 2 Κατά την αιτιολογική σκέψη 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 93, σ. 12, στο εξής: βασικός κανονισμός), ο οποίος βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία των επίμαχων πραγματικών περιστατικών:

«Η διαδικασία καταχώρισης θα πρέπει να επιτρέπει σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα να ασκεί τα δικαιώματά του κοινοποιώντας τις ενστάσεις του.»

- 3 Το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού προέβλεπε:

«1. Εντός έξι μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, κάθε κράτος μέλος ή τρίτη χώρα δύναται να υποβάλλει ένσταση κατά της προτεινόμενης καταχώρισης, καταθέτοντας δεόντως αιτιολογημένη δήλωση στην [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή.

2. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει σε άλλο κράτος μέλος εκτός από αυτό το οποίο ζητά την καταχώριση ή σε τρίτη χώρα μπορεί επίσης να υποβάλλει ένσταση κατά της προβλεπόμενης καταχώρισης, καταθέτοντας δεόντως αιτιολογημένη δήλωση.

Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα ή διαμένουν σε κράτος μέλος καταθέτουν τη δήλωση στο εν λόγω κράτος μέλος εντός προθεσμίας η οποία επιτρέπει την υποβολή ένστασης σύμφωνα με την παράγραφο 1.

[...]»

- 4 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού όριζε:

«Όταν μια καταχωρισμένη ονομασία περιλαμβάνει την ονομασία ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου που θεωρείται κοινή, η χρήση της εν λόγω κοινής ονομασίας για το συγκεκριμένο γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο δεν θεωρείται ότι αντιτίθεται στα στοιχεία α) ή β) του πρώτου εδαφίου.»

Ο επίδικος κανονισμός

- 5 Κατά την αιτιολογική σκέψη 8 του επίδικου κανονισμού:

«Φαίνεται ότι οι ενιστάμενοι δεν αναφέρονταν στο σύνολο της ονομασίας “Edam Holland” όταν υποστήριζαν ότι η καταχώριση θα έθιγε την ύπαρξη ονομασιών, εμπορικών σημάτων ή προϊόντων και ότι η προτεινόμενη προς καταχώριση ονομασία είναι κοινή, αλλά αναφέρονταν μόνο σε ένα στοιχείο της, συγκεκριμένα τη λέξη “Edam”. Ωστόσο, η προστασία χορηγείται στην ένδειξη “Edam Holland” στο σύνολό της. Δυνάμει του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 13 παράγραφος 1 του [βασικού] κανονισμού, η ένδειξη “Edam” μπορεί να εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται εφόσον τηρούνται οι αρχές και οι κανόνες που ισχύουν στην έννομη τάξη της Ένωσης. Για λόγους σαφήνειας, οι προδιαγραφές και η σύνοψη προσαρμόστηκαν αναλόγως.»

- 6 Το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Καταχωρίζεται στο Μητρώο η ονομασία που αναφέρεται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού.

Κατά παρέκκλιση της πρώτης παραγράφου, η ονομασία “Edam” μπορεί να εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται εντός της επικράτειας της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης, εφόσον τηρούνται οι αρχές και οι κανόνες που ισχύουν στην έννομη τάξη της.»

- 7 Το παράρτημα II του εν λόγω κανονισμού περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες:

«[...]

4. Προδιαγραφές [...]

4.1. Ονομασία “Edam Holland”

4.2. Περιγραφή Το Edam Holland είναι ένα τυρί φυσικής ωρίμασης, ημίσκληρου τύπου. Το τυρί παρασκευάζεται στις Κάτω Χώρες από αγελαδινό γάλα προερχόμενο από γαλακτοκομικές εκμεταλλεύσεις των Κάτω Χωρών και ωριμάζει, μέχρι να μετατραπεί σε έτοιμο προϊόν για την κατανάλωση, σε θαλάμους ωρίμασης ευρισκόμενους στις Κάτω Χώρες. [...]

Ιστορικό της διαφοράς

- 8 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 1 έως 7 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως ως εξής:

«1 Η Επιτροπή [...] δημοσίευσε, την 1η Μαρτίου 2008, μια αίτηση καταχώρισεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, του [βασικού] κανονισμού. Η ως άνω αίτηση καταχώρισεως υποβλήθεισα από την ένωση Nederlandse Zuivelorganisatie (στο εξής: NZO), την οποία κατέθεσε στην Επιτροπή το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, αφορούσε την καταχώριση της προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως [...] “Edam Holland” [στο εξής: η επίμαχη ΠΓΕ].

2 Στις 26 Ιουνίου 2008 η προσφεύγουσα [...] κατέθεσε ένσταση κατά της καταχώρισεως της επίμαχης ΠΓΕ στις γερμανικές αρχές, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του [βασικού] κανονισμού.

- 3 Στο πλαίσιο της ενστάσεως αυτής η προσφεύγουσα δήλωσε ότι είναι επαγγελματική ένωση των επιχειρήσεων παραγωγής και εμπορίας τυριού edam, τα μέλη της οποίας είχαν διαθέσει στο εμπόριο 141 385 τόνους τυριού edam (εκ των οποίων 94 361 τόνους δική τους παραγωγής) το 2007. Προς στήριξη της ενστάσεως, προβλήθηκε μεταξύ άλλων ότι η καταχώριση της ονομασίας “Edam Holland”, ελλείψει ρητής διευκρίνισης, έθιγε τη χρήση της γενικής ονομασίας “edam”.
- 4 Στις 18 Ιουλίου 2008 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατέθεσε στην Επιτροπή ένσταση κατά της καταχώρισης της επίμαχη ΠΓΕ. Η ένσταση της προσφεύγουσας της 26ης Ιουνίου 2008 (σκέψη 2 ανωτέρω) επισυναπτόταν στην ένσταση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.
- 5 Στις 21 Οκτωβρίου 2008 η Επιτροπή γνωστοποίησε στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών ότι, κατ’ αυτήν, η ένσταση που κατέθεσε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ήταν παραδεκτή. Κάλεσε επίσης το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να προβούν στις κατάλληλες διαβουλεύσεις προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 5, του [βασικού] κανονισμού.
- 6 Στις 29 Μαΐου 2009 το Βασίλειο των Κάτω Χωρών εξέθεσε στην Επιτροπή ότι δεν κατέστη δυνατό να επιτευχθεί συμφωνία με την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.
- 7 Στις 2 Δεκεμβρίου 2010 η Επιτροπή εξέδωσε τον [επίδικο] κανονισμό. Οι σχετικές με την επίμαχη ΠΓΕ προδιαγραφές προβλέπουν, ιδίως, ότι το τυρί “Edam Holland” παράγεται στις Κάτω Χώρες από αγελαδινό γάλα προερχόμενο από γαλακτοκομικές εκμεταλλεύσεις των Κάτω Χωρών (σημείο 4.2 των προδιαγραφών).»

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Φεβρουαρίου 2011, η αναιρεσείουσα ζήτησε την ακύρωση του επίδικου κανονισμού.
- 10 Στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών και στην NZO επετράπη να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής, η οποία ζήτησε την απόρριψη της προσφυγής.
- 11 Το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα στοιχεία της δικογραφίας, αποφάσισε, δυνάμει του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του, να αποφανθεί χωρίς να συνεχιστεί η διαδικασία και απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη.

Αιτήματα των διαδίκων

- 12 Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:
  - να αναρρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και να ακυρώσει τον επίδικο κανονισμό,
  - επικουρικός, να αναρρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.
- 13 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
  - να απορρίψει την αίτηση αναρρέσεως και

- να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 14 Το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως.
- 15 Η NZO ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως,
  - επικουρικώς, εάν η αίτηση αναιρέσεως γίνει δεκτή, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και
  - όλως επικουρικώς, εάν η αίτηση αναιρέσεως γίνει δεκτή και το Δικαστήριο αποφασίσει να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς, να διατηρήσει σε ισχύ τον επίδικο κανονισμό.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 16 Δυνάμει του άρθρου 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι, εν όλω ή εν μέρει, προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί, οποτεδήποτε, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να αποφασίσει την ολική ή μερική απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως με αιτιολογημένη διάταξη.
- 17 Η διάταξη αυτή πρέπει να τύχει εφαρμογής στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.
- 18 Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας

- 19 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν αναγνώρισε το έννομο συμφέρον της που απορρέει από το γεγονός ότι ο επίδικος κανονισμός δεν διευκρινίζει ότι η ένδειξη «edam» έχει γενικό χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, και μπορεί, ως εκ τούτου, να εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται για την εμπορία τυριών. Η απουσία διευκρινήσεως θίγει σοβαρά τη νομική θέση της αναιρεσείουσας, διότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, υφίσταται τεκμήριο κατά το οποίο κάθε στοιχείο μιας σύνθετης ονομασίας προστατεύεται χωριστά. Επομένως, το έννομο συμφέρον της αναιρεσείουσας αποδείχθηκε και το Γενικό Δικαστήριο αβασίμως απέρριψε την προσφυγή της ως απαράδεκτη.
- 20 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 21 Η αιτιολογική σκέψη 8 του επίδικου κανονισμού ορίζει, παραπέμποντας ρητώς στο άρθρο 13, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, ότι «η ένδειξη “Edam” μπορεί να εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται». Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή του βασικού κανονισμού προέβλεπε ότι, όταν η ονομασία ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου που περιλαμβάνεται σε ονομασία καταχωρισμένη στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων είναι κοινή, η εμπορική χρήση της ονομασίας αυτής δεν κωλύει την προστασία της εν λόγω καταχωρισμένης ονομασίας. Στο μέτρο αυτό, η Επιτροπή αποφάσισε, στο άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού, ότι, δεδομένου του γενικού χαρακτήρα της,

ονομασία «edam» μπορούσε, παρά την καταχώριση της επίμαχης ΠΓΕ, να εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται στο έδαφος της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι αρχές και οι κανόνες που ισχύουν στην έννομη τάξη της Ένωσης.

- 22 Συνεπώς, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 29 και 30 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, ότι ενδεχόμενη ακύρωση του επίδικου κανονισμού δεν θα παρείχε κανένα όφελος στα μέλη της αναιρεσείουσας, εφόσον ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει ότι η ονομασία «edam» μπορεί να εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, για την εμπορία τυριών, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των αρχών και των κανόνων που ισχύουν στην έννομη τάξη της Ένωσης.
- 23 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας

- 24 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στήριξε το επιχειρήματός της ότι ο επίδικος κανονισμός παρεμποδίζει τις οικονομικές δραστηριότητες των μελών της οι οποίες συνίστανται σε πωλήσεις, με προορισμό τις Κάτω Χώρες, γάλακτος το οποίο ενδέχεται να μεταποιηθεί σε edam. Προς στήριξη του δευτέρου λόγου, η αναιρεσείουσα αναφέρεται σε πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι πωλήσεις αυτές όντως πραγματοποιήθηκαν, υπογραμμίζει ότι κανείς άλλος διάδικος δεν αμφισβήτησε τα όσα υποστήριξε και καταλήγει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά κρίνοντας ότι το εν λόγω επιχειρήματός της αναιρεσείουσας δεν ερείδεται επί των πραγματικών περιστατικών. Εξάλλου, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε, από πολλές απόψεις, τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων ερείδεται η σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως.
- 25 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα που προβάλλει η αναιρεσείουσα προς στήριξη του λόγου αυτού.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 26 Εισαγωγικά, επισημαίνεται ότι, κατά τα άρθρα 256, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται στα νομικά ζητήματα. Το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να εξακριβώνει και να εκτιμά τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά και να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία. Επομένως, η εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν αποτελεί, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεώς τους, νομικό ζήτημα το οποίο εμπίπτει στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου (απόφαση ICF κατά Επιτροπής, C-467/13 P, EU:C:2014:2274, σκέψη 26 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 27 Πάντως, εν προκειμένω, προς στήριξη του δευτέρου λόγου, η αναιρεσείουσα αναφέρεται μόνο στα πραγματικά περιστατικά που προβλήθηκαν και στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τις ποσότητες γάλακτος που πώλησαν ορισμένα μέλη της στις Κάτω Χώρες, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η οικονομική δραστηριότητα των μελών της παρεμποδίστηκε εξαιτίας του επίδικου κανονισμού, καθόσον δεν μπορούσαν πλέον να πωλούν γάλα που παρήχθη στη Γερμανία για την παραγωγή, στις Κάτω Χώρες, τυριών προστατευόμενων από

την επίμαχη ΠΓΕ. Η αναιρεσείουσα ζητεί, επομένως, από το Δικαστήριο να προβεί σε διαπίστωση και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, χωρίς να προσδιορίζει σε τι συνίσταται η παραμόρφωσή τους, γεγονός που δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.

- 28 Όσον αφορά εξάλλου τα επιχειρήματα σχετικά με τη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αναιρεσείουσα δεν μπορούσε να ασκήσει παρέμβαση ενώπιόν του για να εκπροσωπήσει τα συμφέροντα ορισμένων από τα μέλη της που είναι παραγωγοί γάλακτος, αρκεί η διαπίστωση, όπως και η ίδια η αναιρεσείουσα αναγνώρισε στη σκέψη 32 του δικογράφου της προσφυγής της, ότι τα επιχειρήματα αυτά βάλλουν κατά εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου στην οποία αυτό προέβη επαλλήλως. Επομένως, τα εν λόγω επιχειρήματα πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή, εφόσον δεν μπορούν, εν πάση περιπτώσει, να επισύρουν την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως.
- 29 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτος.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας

- 30 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν αναγνώρισε το έννομο συμφέρον της που απορρέει από το δικαίωμα αντιτάξεως που της παρέχει ο βασικός κανονισμός.
- 31 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα που προβάλλει η αναιρεσείουσα προς στήριξη του λόγου αυτού.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 32 Το άρθρο 7, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προέβλεπε ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει είτε σε κράτος μέλος εκτός εκείνου στο οποίο ζητήθηκε η καταχώριση προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως ή προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως είτε σε τρίτη χώρα δύναται να αντιταχθεί στην καταχώριση υποβάλλοντας ένσταση δεόντως αιτιολογημένη.
- 33 Το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου του άρθρου αυτού επιβάλλει ωστόσο στα πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα ή διαμένουν σε κράτος μέλος να αποστείλουν την εν λόγω ένσταση στο κράτος μέλος αυτό, προκειμένου αυτό να έχει τη δυνατότητα να υποβάλει την ένσταση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου.
- 34 Επομένως, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο κατέληξε, στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, ότι τα έχοντα έννομο συμφέρον φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα ή διαμένουν εντός κράτους μέλους δεν έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν απευθείας ένσταση στην Επιτροπή.
- 35 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος.

Επί του τέταρτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας

- 36 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι τα μέλη της τελούν σε σχέση ανταγωνισμού με τους Ολλανδούς παραγωγούς τυριών που προστατεύονται από την επίμαχη ΠΓΕ. Κατ' αυτήν, η πληθώρα προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο με την ονομασία «edam» και ο κίνδυνος συγχύσεως στον οποίο μπορεί να περιέλθει εκ του λόγου αυτού ο καταναλωτής αποδεικνύουν ότι όλα τα προϊόντα «edam» βρίσκονται σε ανταγωνισμό στην αγορά.
- 37 Περαιτέρω, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμά της ακροάσεως. Το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να έχει δώσει στους διαδίκους τη δυνατότητα να συμπληρώσουν την επιχειρηματολογία τους όσον αφορά την ύπαρξη ανταγωνισμού μεταξύ των προϊόντων που πωλούνται με την ονομασία «edam» από τα μέλη της αναιρεσείουσας και εκείνων που πωλούνται με την επίμαχη ΠΓΕ, εφόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε την ως άνω σχέση ανταγωνισμού, ενώ η Επιτροπή δέχθηκε την ένσταση που υπέβαλε η αναιρεσείουσα κατά της καταχωρίσεως της επίμαχης ΠΓΕ και, συνεπώς, αναγνώρισε ότι η αναιρεσείουσα είχε το «έννομο συμφέρον» που απαιτείται από το άρθρο 7, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού για να υποβάλει μια τέτοια ένσταση.
- 38 Η αναιρεσείουσα αμφισβητεί επίσης τις εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 44 έως 46 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως όπου το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι ο σκοπός του βασικού κανονισμού ήταν η δημιουργία συνθηκών δίκαιου ανταγωνισμού για τα προϊόντα που φέρουν τις ενδείξεις προελεύσεως, ότι ο επίδικος κανονισμός δεν αφορά την κατάργηση ενός δικαιώματος που είχαν ενδεχομένως τα μέλη της αναιρεσείουσας και ότι, σε κάθε περίπτωση, τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας δεν αποδεικνύουν ότι ο εν λόγω κανονισμός αφορά άμεσα τα μέλη της.
- 39 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα που προβάλλει η αναιρεσείουσα προς στήριξη του λόγου αυτού.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 40 Όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα σχετικά με τον ενδεχόμενο ανταγωνισμό μεταξύ των Ολλανδών παραγωγών τυριών που προστατεύονται από την επίμαχη ΠΓΕ και των μελών της αναιρεσείουσας, αρκεί η διαπίστωση ότι η αναιρεσείουσα, επαναλαμβάνοντας απλώς ορισμένα στοιχεία από το δικόγραφο της προσφυγής της, ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε και τα πραγματικά περιστατικά και προέβαλε ενώπιόν του, χωρίς ωστόσο να προσδιορίζει με ποιον τρόπο ακριβώς το Γενικό Δικαστήριο τα παραμόρφωσε. Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό της αναιρεσείουσας πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτο.
- 41 Ακολούθως, όσον αφορά το επιχείρημα της αναιρεσείουσας κατά το οποίο το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμά της ακροάσεως, αρκεί να επισημανθεί, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξεταστεί αν η Επιτροπή αναγνώρισε πράγματι ότι η αναιρεσείουσα είχε «έννομο συμφέρον», κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, ότι, στις 15 Νοεμβρίου 2013, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε τους διάδικους, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να προβάλουν τις απόψεις τους επί διαφόρων ζητημάτων, σχετικών ιδίως με το έννομο συμφέρον της αναιρεσείουσας. Επομένως, το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμά της ακροάσεως είναι προδήλως αβάσιμο.

- 42 Όσον αφορά, τέλος, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τις σκέψεις 44 έως 46 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, επιβάλλεται η διαπίστωση, όπως αναγνωρίζει και η ίδια η αναιρεσείουσα στα σημεία 58, 61 και 63 του δικογράφου της προσφυγής της, ότι αυτά αφορούν εκτίμηση στην οποία το Γενικό Δικαστήριο προέβη επαλλήλως, οπότε τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να κριθούν αλυσιτελή.
- 43 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτος και εν μέρει προδήλως αβάσιμος.
- 44 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 45 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του εν λόγω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 46 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της αναιρεσείουσας και αυτή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα συμφώνως προς το αίτημα του εν λόγω οργάνου.
- 47 Σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 48 Σύμφωνα με το άρθρο 184, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, η NZO φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει τη Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Nederlandse Zuivelorganisatie φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

(υπογραφές)